

Pääsiäisseikkailu

Riemullista kevättä Ylösnouseen Vapahtajamme seurassa. Pääsiäis-tervehdyksemme tulee näin Pääsiäisen jälkeen, kun meillä oli taas seikkailu mielessä ja tiesimme jo etukäteen, että haluamme jakaa sen teidän kanssanne: Ystävät, sukulaiset, kummit, matkatoverit...

Hiljaisen viikon maanantaina alkoi opettaja-seminaarilla varhaiskasvatuksen opintojakso. Myöhään illalla, jo pimeässä, soi puhelimeni ja Samburun Arsimista kotoisin oleva John kertoi saapuneensa kavereittensa kanssa Sonduun ja ihmetteli, miten päästä sieltä Matongoon. Neuvoin heitä ottamaan moottoripyörätaksin ja huristamaan sillä Matongoon. Soitin heti oppilaskunnan puheenjohtajan vastaanottamaan uusia opiskelijoita.

Tapasimme pojat sitten tiistaina ja otin heistä kuvan ja kerroin, että käytän kuvaa sitten Arsimissa kertoakseni heidän kotiväelleen, että pojat ovat turvallisesti Matongossa opintojensa parissa. Seikkailumme siis suuntautui kohti pohjoista, Samburun Arsimiin.

Keskiviikkona Osmo vielä opetti ja iltapäivällä lähdimme matkaan. Yövyimme Nyahururussa ja Kiirastorstaina matka jatkui kohti Wambaa, missä sain juhlallisesti luovuttaa todistukset kolmelle maaliskuun lopussa graduoidulle uudelle opettajalle. Pitkäperjantaina juhla jatkui tien varressa, keskellä ei mitään, kun sekä Thomas että George saivat todistuksensa, kun olimme matkalla Nchokin koululle Pitkäperjantain messuun,

Messussa mukana oli kirkon pääsihteeri ja Arsimiin matkalla ollut pastori Gideon, maasai ja myös toinen maasaipastori Paul. Maasaitten ja samuruitten kielet ovat läheistä sukua toisilleen, seurakuntalaiset olivat tosi iloisia, kun Pitkäperjantain sanomaa oli jakamassa niin monta heidän *omaa pappiansa*, saarnan piti kuitenkin Osmo. Jumalanpalveluksen jälkeen annoin ystäväkoululahjan tuolle pienelle, vasta aloittelevalle koululle, englannin, matikan ja luonnontieteiden kirjoja ja kaiken kukkuraksi jalkapallon. Pallo oli erityinen luonnonsuojelu pallo, elefantin kuva ja varoitus norsujen salametsästäjistä. Tuolta Nchokin alueelta on pelastettu monia norsun poikasia Nairobin norsujen orpokotiin.

Lauantaiamuna vasta päivän sarastaessa matka jatkui kohti pohjoista, Arsimia. Kirkon pääsihteeri ohjasi meidät uutta reittiä päätielle. Aluksi tie oli jyrkkää vuoristopolkua ja vähän väliä piti pysähtyä, kun laidunta etsivät eläinlaumat tukkivat tiet. Samalla paljastui, että monet eläimet olivat jo liian heikkoja jatkamaan matkaa ja niin ne oli

jätetty tien varteen kuolemaan, paikoittain haju oli kamala. Yhdessä mutkassa ihmettelimme, mikä ihmeen punainen valo loistaa tien varresta. Kun pääsimme lähemmäksi, näimme että nouseva aurinko loisti kuolleen ruhon kylkiluiden välistä. Tie ja tienvarret olivat hurja kokemus, mutta selvisimme päätielle yllättävän nopeasti ja niin olimme Illautissa pari tuntia etuajassa. Myös ystävämme Stephen ja Nancy olivat paikalla ajoissa ja saimme sovituksi Pääsiäisen Messun Lechetiin.

Illautin markkinapaikalta vielä 6 km hyvää tietä ja sitten poikkesimmekin Arsimiin johtavalle raitille, jota ajelimme 16 km ja saavuimme perille. Tosin papin puutteessa (2 pitkä vuotta ilman paimenta) eräs amerikkalais-kenialainen pariskunta oli ominut Lähetysaseman omaksi asemapaikakseen, ja meidät ohjattiinkin kirkon omistamaan terveyskeskukseen. Sinne majoituimme ja sieltä käsin mukamme tullut maasaipappi Gideon aloitti työnsä Arsimin seurakunnassa. Kohta alkurukousten ja paikallisten seurakuntaneuvoston jäsenten kanssa käymiemme keskustelujen jälkeen Osmo ja pastori Paul sekä kaksi seurakunnan vastuuhenkilöä palasivat Illautiin, joka on lähin paikka, josta sai yhteyden kännykällä. He soittivat kirkon pääsihteerille, samburupastori Lemosille, ja jättivät raportin tilanteesta, ja toivomme hänen piakkoin ehtivän muilta kiireiltään myös Arsimiin järjestämään seurakunnan omaisuuden ja pastorin toimintaedellytykset oikealle tolalleen. Palattuamme Arsimiin jatkoimme Pääsiäisen valmisteluja. Nuoria kokoontui lauantai-iltana suuret joukot tutustumaan uuteen pastoriinsa ja samalla katsomaan videota Jeesuksen kärsimystiestä ja Ristin ja Ylösnousemuksen Pääsiäisestä, ja uusi opettaja Lydia sai Arjalta virallisen todistuksensa. Meitä oli kolme pastoria. Pääsiäisaamuna jakauduimme kolmeen ryhmään. Arsimin uusi pappi Gideon jäi Arsimin pääkirkkoon, pastori Paul tuli kyydissämme kuutisen kilometriä ja jäi Sidai-nimiseen seurakuntaan, ja Osmo ja Arja sekä hyvä opiskelijatulkimme Peter

jatkoivat Lechetiin. Kaikissa kolmessa paikassa (vaikka vain Arsimissa on kirkkorakennus, muualla kokoonnuttiin luokahuoneessa) pidettiin riemulliset Pääsiäismessut. Seurakuntaa oli koolla suurin joukoin Sanan ja Sakramentin hoidossa, Ristiinnaulittu mutta totisesti Ylösnoussut Herramme ja Vapahtajamme oli keskellämme, Hallelujaa! Osmon sydäntä lämmittivät useat viime marraskuussa kastamansa lapset vanhempineen. Pastori Gideonilla on nyt suuri haaste pitää varttuneemmille kaste- ja rippikoulua. Matongosta valmistuneet ja pian valmistuvat opettajat lupasivat auttaa häntä. Olemme kiitollisia tälle Jumalan kutsumalle työryhmälle, he ovat aina meidän rukouksissamme. Ainakin kahta noista opettajista odotamme loppuvuodesta takaisin Matongoon, nyt opiskelemaan papeiksi – näin Arsimin seutukin saisi omasta joukostaan paimenia. Mahdollisuudet työn laajenemiseen ovat hyvät. Lopuksi on sanottava, että kuivuus ja kuumuus tuolla seudulla oli tavanomaistakin rajumpaa. Ihmisetkin alkavat olla nälkäkuoleman partailla. Rukoilkaa heille virkistäviä sateita. Kotimatalla me vietimme yhden yön mahtavassa teltassa Sweetwaters nimisessä luonnonpuistossa. Edellisessä Kanteleessa oli erinomainen matkalaulun säkeistö: ”Me riennämme pois – vain teltassa nyt Me matkalla vietämme yömmä. Taas Herramme meitä on kiirettänyt. Ja nyt jokapäiväinen työmmä On pyrkimys palmujen varjoon.” (SK 495:3 edell. painos).

Arja & Osmo